

[Niels Helvøg Petersen.]

for det ene uden også at måtte have ansvaret for noget andet, og jeg vil da sige, at SF bærer jo også et medansvar for den udvikling, vi har haft herhjemme forud for Danmarks tilslutning til fællesmarkedet. SF har med sine stemmer holdt en regering oppe, som førte os ind i fællesmarkedet. Den ting kan ikke diskuteres, og det vil være en del af SFs ansvar.

I øvrigt må jeg sige, at det markedspolitiske afsnit i hr. Gert Petersens tale var en skuffelse. Jeg synes, der var en uklædelig truende tone i det. Det var, som om man nu lagde op til en årelang citatkrig, hvor det, der skulle foregå, var, at vi skulle løbe rundt og finde ud af, hvad hinanden havde sagt og så slå hinanden i hovedet med det. Som om det er en form for diskussion, befolkningen ikke for længst er blevet træt af. Det, der har interesse, er at diskutere de helt konkrete ting, der skal ske i den europæiske politik, ja, da også gerne den langsigtede udvikling, men det drejer sig mere om at diskutere, hvorledes vi kan udnytte disse muligheder, end om, hvorledes vi i al fremtid bedst kan genere hinanden med den folkeafstemning, som er overstået. Det synes jeg er en negativ holdning fra SFs side, som vi altså nu må tage til efterretning. Men jeg vil udtrykke håbet om, at der er andre markedsmodstandere her i landet end dem, som hr. Gert Petersen ved denne tale repræsenterede, som vil anlægge et andet synspunkt, som vil anlægge det synspunkt, at nu drejer det sig om at få det bedst mulige ud af fællesmarkedet, nu da vi er blevet medlemmer.

For at gøre den diskussion færdig én gang for alle: hvilke gyldne løfter er det, vi har udstedt? Jeg er mig ikke bekendt, at jeg har udstedt gyldne løfter. Jeg er mig bekendt, at jeg har advaret imod følgerne af et nej, jeg er mig bekendt, at jeg har sagt, som rigtigt er, at medlemskab giver os et ikke ubetydeligt bidrag til at klare vore balanceproblemer. Men gyldne løfter, det er ikke os. Derfor skal hr. Gert Petersen ikke i de kommende debatter om denne sag, hvis vi skal diskutere det mere, blive ved med at sige, at vi har udstedt gyldne løfter.

Jeg skal herefter henvende nogle bemærkninger til budgetministeren. Hr. Orla Møller sagde, at det jo næsten lød, som om budgetministeren og jeg sagtens kunne blive enige,

hvis vi satte os i enrum. Ja, det tror jeg såmænd også; vi har vel ikke prøvet for alvor, men hvis det kun var os to, så var der måske ikke det store problem. Problemet er jo hver gang opstået, når budgetministeren skulle have regeringen med og skulle have regeringens tilslutning til det, som man havde forhandlet om. Så er det, problemerne opstår. Hvis budgetministeren mødte frem uden regeringen, så gik det jo nok.

I øvrigt vil jeg gerne venligt kvittere for, at budgetministeren ofrede min tale og de punkter, jeg havde opregnet, så megen opmærksomhed. Jeg opfattede det sådan, at der et langt stykke var en slags principiel enighed om, at de punkter, jeg havde nævnt, det var nogle af de centrale størrelser i den økonomiske politik og dem, vi burde koncentrere os om. Det gjaldt både besparelserne nu og i de kommende år, det gjaldt sigtet med en stærk samordning, styring af den samlede offentlige aktivitet, det gjaldt problemerne omkring det økonomiske demokrati, rationaliseringen af den offentlige indsats og boligproblemerne. Hvordan vi end vender og drejer det, så er dette de centrale størrelser, den økonomiske politik kommer til at dreje sig om.

I forbindelse med den økonomiske politik vil jeg også gerne gøre nogle bemærkninger til hr. Gert Petersen. For mens man altså kan konstatere en i hvert fald principiel enighed om, hvad den økonomiske politik drejer sig om, imellem det, jeg sagde, og det, budgetministeren på regeringens vegne gav udtryk for, så må jeg nok sige, at hr. Gert Petersen i sit økonomiske afsnit i går talte i tunger. Det gjaldt f. eks. det økonomiske demokrati. Hvad betyder det, når hr. Gert Petersen siger, at lønmodtagerne skal ikke købe sig til indflydelse? Jeg ved, at hr. Gert Petersen mener ikke, det betyder, at lønmodtagerne ikke skal have indflydelse. Det kan de få, det kan skabes på mange måder. Men hvorfor så tale om økonomisk demokrati overhovedet? Jeg forstår faktisk ikke, hvad SF efter de bemærkninger, som hr. Gert Petersen har gjort, og som jo ligger i forlængelse af SFs vedtagelser, mener med økonomisk demokrati. Hvis man bare mener, at økonomisk demokrati er skabt ved, at samfundet overtager produktionsmidlerne, ja, så er man jo tilbage til den gode, gamle, men så er der vel egentlig ingen me-